

Strid med Grundloven, og Byen er ikke dermed erklæret for Købstad og har ikke dermed faaet Købstadrettigheder. Jeg ser ikke rettere, end at med samme Ret, hvormed man kan kalde en Handelsplads, der er iført Købstadskæder, en Land- eller Sognekommune, med samme Ret kan man kalde den en Købstad, uagtet den ikke har Købstadrettigheder. Og det synes mig at ville være en heldigere Ordning. Næmlig dersom Stattesforholdene blive omlagte, saa at vi faa en Formue- og Indtægtsstat, kan der opstaa betydelige Misforhold, særlig da Esbjerg, som det blev sagt af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch), vokser med rivende Hastighed, og maaste, inden en Menneskealder er gaaet, vil være Danmarks næststørste By; da antager jeg, det vil være mindre heldigt, at den skulde blive staaende som en Landkommune.

Det er en lille Bemærkning, jeg endnu kunde have lyst til at gøre, den er af mere sproglig Natur. Det er mærkeligt, at vi faa saa mange Benævnelser paa Raabene i vore Købstæder. Her i København tale vi om Magistrat og Borgerrepræsentation; saa snart vi komme til Frederiksberg, hedder det Kommunalbestyrelse, og naar vi komme til Købstæderne, hedder det Byraad. Og nu, da vi komme til disse Handelspladser, skulle vi have en ny Titel, da skal det hedde Kommuneraad. Naar man tænker sig, at man rejser fra Odder over Standerborg til Silkeborg, vil man finde, at det i Odder hedder Sogneraad, i Standerborg Byraad og i Silkeborg Kommuneraad; der er ikke megen Ensartethed i disse Udtryk. „Kommuneraad“ lyder heller ikke rigtig godt, naar man skal sige „Kommuneraadsmedlem“. Det lyder særdeles godt at sige „Byraadsmedlem“, og det har vel endogsaa, havde jeg nær sagt, faaet en vis Anseelse at være Byraadsmedlem. Jeg synes, det skulde gennemføres i Loven, at man overalt skrev „Byraad“, da man dog helt igennem indretter Forholdene paa samme Maade, som de ere i Byerne.

Endnu en lille Bemærkning skal jeg gøre til § 19. Der staar i sidste Linie, at med Hensyn til Snekastning har det sit Forblivende ved Bestemmelserne i Loven af 9de April 1891. Men i denne Lovs § 15 er Esbjerg ikke nævnt. Jeg forstaar derfor ikke rettere, end at Esbjerg bliver holdt uden for, hvad Snekastningen angaar, naar der skrives saaledes, at det har sit Forblivende ved Snekastningsloven. Det maatte, saavidt jeg kan skønne, redigeres paa en anden Maade, thi Meningen er naturligvis, at for Esbjerg skulle Forholdene med Hensyn til Snekast-

ningen være ordnede, som de ere i Købstæderne.

Brødsgaard: Det har glædet mig at se Esbjerg optaget paa det foreliggende Forslag, og jeg vil derfor gerne som Repræsentant for den Kreds, hvortil Esbjerg hører, bringe den højtærede Minister en Tak derfor. Det har derimod mindre glædet mig at høre de Udtalelser, som her ere komne frem fra flere Sider, næmlig om den Forbindelse, som efter Forslaget er mellem Esbjergs Kommunes Optagelse og Ordningen af de andre Handelspladser. Jeg har frygtet noget for efter disse Udtalelser, at Esbjerg Kommunes Optagelse til Handelsplads næppe vil blive fremmet. Jeg vil derfor ogsaa gerne, som det er sket fra anden Side, bede den højtærede Minister, om der ikke kunde ske den Forandring, at Forslaget om Esbjerg Kommunes Optagelse som Handelsplads maatte blive forelagt som selvstændigt Forslag. Jeg tror i det hele taget at kunne sige, at der er temmelig god Enighed vistnok hos alle om at faa Esbjerg optaget som Handelsplads; og den har vist ogsaa et meget berettiget Krav derpaa. Esbjerg Kommune har nogle faa Tønder Hartkorn — jeg tror, det er 30 Tønder Hartkorn imod ca. 12,000 Indbyggere, og det er dog en temmelig unaturlig Ting, at en saadan Kommune vedbliver at være Sognekommune. Det er et særdeles stort Dunst i Esbjerg, at Byen maa blive Handelsplads, og der er et lige saa stort Dunst, kan jeg sige, i Ribe Amtskommune om at blive af med Esbjerg som Sognekommune.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de almindelige Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag. De særlige Bestemmelser for Esbjerg kan jeg for mit Bedkommende fuldt ud slutte mig til saa vel som til § 22, hvor der ogsaa er en særlig Bestemmelse for Esbjerg. — § 36, som den sidste ærede Taler omtalte, ser ganske vist, om jeg saa maa sige, noget betænkelig ud, det vil sige for Esbjerg, det synes jo, som om den skulde tilfidesættes, men jeg har den Mening, i Modsetning til, hvad den ærede sidste Taler omtalte, at der ikke er noget at gøre her uden gennem en Grundlovsændring, og det kan jo blive vanstelig nok, medmindre man da vilde gøre Esbjerg til en Købstad i Stedet for Handelsplads, men det kan der jo næppe være Tale om.

Jeg tillader mig altsaa at anbefale Forslaget, men da jeg nærer Frygt for, at det i den foreliggende Form ikke vil blive frem-